

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γεια σου.

Καλό μήνα! Έφυγε και ο Γενάρης, έφυγαν τα χρόνια, έφυγε και η ακμή η νιότη μας και... δεν γερνάμε, ωριμάζουμε! Ο Σατοβριάνδος έχει ένα ποίημα

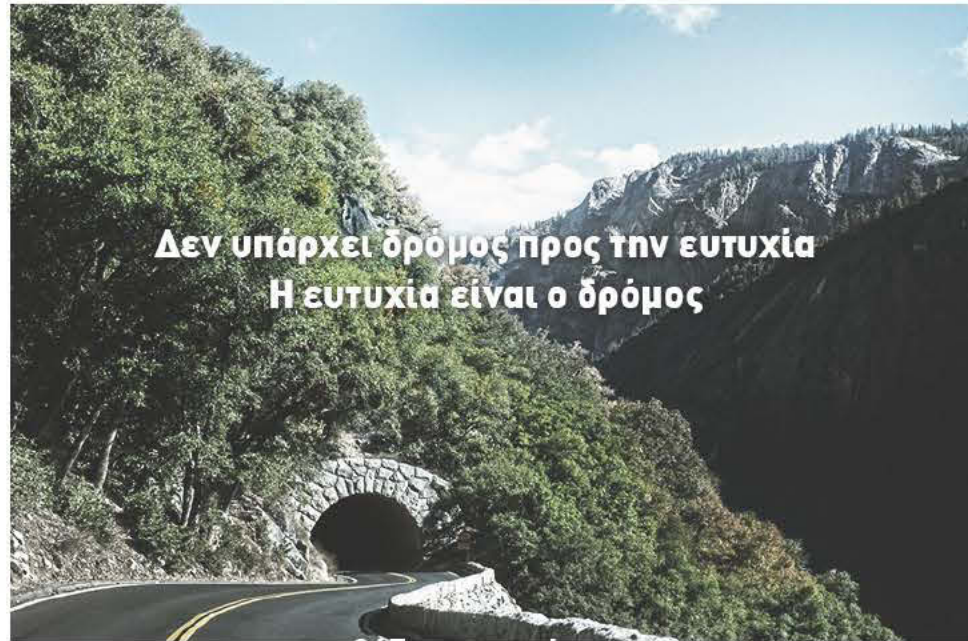
που σε μετάφραση λέει "δίπλωσε, χρόνε, δίπλωσε τ' ακούραστα φτερά σου, ώρες γλυκές μη φεύγετε, σταθήτε μια στιγμή και συ, μη φεύγεις νύχτα μου με την αστροφεγγιά σου, τώρα που ζευγαρώσαμε ειν' όμορφη η ζωή". Τώρα ζευγαρώσαμε ξεζευγαρώσαμε, εκείνο που μετράει είναι το δίπλωσε τα φτερά σου, για το χρόνο που φεύγει. Γιατί είναι και το ανέκδοτο. Πέθανε, λέει εκείνος και κάποτε πέθανε κι εκείνη. Συναντηθήκανε εκεί πάνω και του λέει εκείνη με χαρά. Αγάπη μου, πάλι μαζί. Κι αυτός της απαντάει. Στάσου, στάσου, η συμφωνία ήταν, μέχρι να μας χωρίσει ο θάνατος, δεν έλεγε τίποτα για πάρα πέρα! Αυτά για τα ζευγαρώματα και τους όρκους αιώνιας αγάπης.

Για τον χρόνο λέω, ρε φίλε, που τρέχει. Χτες είχαμε Χριστούγεννα και έφυγε κι ο Γενάρης. Πολλοί το λένε, μας φορτώνονται τα χρόνια στην πλάτη μας. Εγώ, Γιώργο μου δεν το λέω φορτίο, το λέω πλάτημα! Βλέπουμε και γνωρίζουμε και αποκτάμε και μαθαίνουμε. Και προχωρούμε πλήρεις ημερών και πλήρεις εντυπώσεων και γνώσεων και με την αγκαλιά γεμάτη φρούτα που μαζέψαμε στο πέρασμά μας από τη ζωή.

Ε, καλά το ξέρω είναι και εκείνοι που δεν ρώτησαν, δεν έμαθαν, δεν έδωσαν και δεν πήραν τίποτα και είναι και οι άλλοι που γέμισαν τις αγκαλιές καρπούς, που ούτε τους έφαγαν, ούτε είδαν τον ήλιο. Όπως και άλλοι που μόνο έφαγαν και κόρηψαν, ούτε είδαν, ούτε και κατάλαβαν γιατί και πως πέρασαν από τη ζωή.

Αυτοί είναι οι λίγοι, οι εξαιρέσεις, οι πολλοί κι επήραν κι έδωσαν. Και προχωρούν με σύνεση και λογική ξέροντας πως θάρθει και το φθινόπωρο και ο χειμώνας. Και ξέροντας πως να χαρούν και τις ομορφιές κι αυτών των εποχών.

Γιώργο, μια σπιθα, μια παλιά ανάμνηση ήρθε με τη σκέψη του φθινόπωρου και του χειμώνα και θα στην πω, κουβέντα κάνουμε εξ άλλ-

λου, δεν έχουμε να αναφέρουμε την επικαιρότητα. Με τις εποχές, θυμήθηκα, στα παιδικά τα χρόνια, στη στερημένη μαθητική ζωή, στη μικρή κοινωνία. Μια φίλη, ένας ωραίος άνθρωπος που έγραφε και ποιήματα. Και θυμάμαι τούτο, δικό της. "Την ευτυχία μη ζητάς σε μακρινά ταξίδια - γιατί την πνίγει ο θόρυβος κι ότι προσποιητό.

Μεσ' απ' το τζάκι θα την βρείς, με χιόνια για στολίδια - και να γελά την άνοιξη στο δέντρο τ' ανθιστό". Πως δένονται οι αναμνήσεις! Πιάνονται απ' το χέρι και σου κρατάνε συντροφιά. Σου ομορφαίνουν τις ώρες. Τούτο το φτερούγισμα σε κείνους τους μακρινούς καιρούς να ήξερες πόσα μου λέει. Ναι, ήταν ένα αίσθημα, ένα ωραίο αίσθημα, από εκείνα που σκορπάνε λουλούδια στην αυλή και στις σκάλες του σχολείου.

Έλα, μωρέ, δεν είμαστε σκολιταρούδια για να ντρεπόμαστε να ομολογήσουμε κάποια νεανικά σκιρτήματα, έτσι;

Άντε, με βρήκες στις συναισθηματικές μου ώρες. Και πως χτυπάει κι αναφτεράει τούτη η καρδιά καμιά φορά, τώρα στα γεροντάματα... Θα σου εμπιστευτώ και κάτι από εκείνα τα σκιρτήματα εκείνων των καιρών. Και να πεις στην παρέα που ταξιδεύει μαζί μας, ο αναμάρτητος τον λίθον βαλλέτω.

Η Ρ Θ Ε Σ

Ηρθες και άλλαξε αμέσως η ζωή κι ήρθαν λουλούδια και πουλιά μας στην αυλή μας, ρούφηξαν όλα τη θερμή σου την πνοή

κι έγινε άλικο το χρώμα το μαβί μας

Ηρθες και πάλι καλοκαίριασε, καλή και στην καρδιά μου ανθίσαν πάλι ανεμώνες

σ' ένα γιορτάσι η πεταλούδα την καλεί τούτην καρδιά που 'χε θαφτεί μες τους χειμώνες.

Ηρθες και άνθισε η καρδιά μου πασχάλια

κι όλα έγιναν μελόγιομες κερήθρες ήρθες και θέλω τα σγουρά σου τα μαλλιά

να... μα τι λέω, φτάνει μόνο ότι ήρθες. Γρηγόρης

ΑΠΙΣΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα καλέ μου φίλε, αλλά όχι και πως «ωριμάζουμε», ντομάτες είμαστε; Εγώ προτιμώ το «γηράσκω αεί διδασκόμενος» αν και πολλοί απ' εμάς είναι ανεπίδεκτοι μαθήσεως, όπως μού είχε πει ο καθηγητής Μαθηματικών στο Γυμνάσιο επειδή ήμουν ντουβάρη στην άλγεβρα.

Ανσυχείς καλέ μου φίλε επειδή τέλειωσε τόσο γρήγορα ο Ιανουάριος; Και τις δεκαετίες μας που τέλειωσαν σαν μια ανάσα δεν τις μετράς; Θυμάμαι όταν ήμουν 25 χρονών και σκεπτόμουν πως είχα μπροστά μου μια ολόκληρη ζωή για να κατακτήσω τον κόσμο. Εκανα όνειρα και είχα οράματα, όμως την ευτυχία και επιτυχία δεν τις βρήκα εκεί που έψαχνα. Λένε για κάποιον πως «δεν είναι φτιαγμένος» για γιατί, για δάσκαλος, για υδραυλικός ή οδηγός λεωφορείου και είναι μεγάλη υπόθεση να ξέρεις για ποιο πράγμα είσαι φτιαγμένος, επειδή

γλυτώνεις πολλές περιπέτειες με τα πειράματα στη ζωή σου μέχρι να βρεις το «σωστό δρόμο».

Η ευτυχία και η επιτυχία είναι δυο διαφορετικά πράγματα που σπάνια συναντώνται την ευτυχία μπορείς να βρεις σε μια τρυφερή αγκαλιά και την επιτυχία αν πατήσεις τον συνάνθρωπό σου, τον ανταγωνιστή σου, ακόμη και τον αδερφό σου.

Γι' αυτό δεν έχουμε όλοι φρούτα στην αγκαλιά μας, όπως λες, επειδή άλλοι προτιμούν αγκαλιές με στολίδια και πλουμίδια. Είχα κάποιον γνωστό που όσα χρήματα αν είχε όλη του τη ζωή ήθελε ακόμη \$100.000 και έναν άλλο που έκλαιγε για μια χαμένη αγάπη.

Το λέει πολύ σωστά η ποιήτρια πως «Την ευτυχία μη ζητάς σε μακρινά ταξίδια - γιατί την πνίγει ο θόρυβος κι ό,τι προσποιητό», εφόσον ξέρεις τί είναι ευτυχία. Την ευτυχία μπορείς να βρεις «μεσ' απ' το τζάκι με χιόνια για στολίδια - και να γελά την άνοιξη στο δέντρο τ' ανθιστό», μέσα στον κήπο σου, μέσα από τη δουλειά σου. Αλλά ευτυχία μπορεί να είναι και μια τρυφερή αγαπημένη, ένας αγνός φίλος, ένας γείτονας που σε νιάζεται, ακόμη και ένας άγνωστος που εκτιμά τη δουλειά σου.

Όμως, για 'μας που «ωριμάσαμε», όπως λες, ο χρόνος φίλε μου είναι αδίσταχτος όπως τις χαμένες αγάπες γι' αυτό δεν πρέπει να τον μετράμε με χρόνια και μήνες, αλλά με ώρες και στιγμές. Πρέπει να κάνουμε κάθε ώρα και στιγμή να μετράνε, για να μην περάσουν δίπλα μας χωρίς να το καταλάβουμε.

Οι αναμνήσεις προσφέρουν κι' αυτές στιγμές ευτυχίας, αφού ό,τι θυμάται ο καθένας μας χαίρεται και οι θύμψεις είναι ένα ανεξάντλητο αρχείο στιγμών ευτυχίας που πέρασαν αλλά δεν ξεχάστηκαν.

Πέρασε που λες ο Ιανουάριος, μπήκε ο Φεβρουάριος και όπου νάναι θα γιορτάσουμε το Πάσχα, άλλη μια ανάσα μετά και νάμαστε καλά για να γιορτάσουμε με το καλό και τα Χριστούγεννα!